

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 89.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689788288/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

»Viljen den er den skjulte Rod for Sjælelivets Krans.
Af Viljen udspringer Følelse, Bevægelse og Sans.
Viljen kan ikke gribes af hverken Sansning eller Forstand;
Thi den er forud for alting, hvad der sanses og fattes kan.
Til Nød kan den erindres. Den kan egentlig kun erfares,
Og som den sidste Forklaringsgrund kan den ej selv forklares.
Viljen er uvilkaarlig, øjeblikkelig, selvforglemmende.
Den er det bestemmelsesløse, derfor det albestemmende.
Der, hvor Bevidstheden glemmer rent i Handlingen sit Jeg,
Der har Du Viljen samlet i et enkelt Ja eller Nej.
I Lynets Slag, i Lavinens Brag, i den skumhvirvlende Elv,
Der har Du Viljens Billede, der har Du Viljen selv.
I Tigerens Spring, Fægterens Stød, den hvide Maages Flugt,
I Huriens Dans, der har Du Viljen foruden Tankens Tugt.
Og kender Du ikke af Dig selv til Viljens Aabenbaring,
Er din Bevidsthed kun et Nul foruden Livserfaring.«

Og han fortsatte:

»Dog vil jeg sige Dig, hvorfor saa mange ej Forskellen fatter
Imellem Viljen og Intet, nemlig: Viljen er Intets Datter.
Viljen er Aldings Moder, men selv er den Intets Datter,
I Intet er, lever, røres den, dør og genfødes atter.
Viljen er Slangen Ananda, af hvilken Verden bæres;
Selv hviler den paa Intet, som der i Skrifterne læres.
Den bider sig selv i Halen, den selv er sin egen Rod,
Med Øglehale, med Flagermusvinger, med Hugrand og
Svømmefod.«

Da sagde jeg: »O, sig mig, Verdens Behersker,« – thi saadan tiltaler
man smukt en mægtig Rishi – »hvordan skal Urviljen, som ska-
ber alt, nærmere fattes? Er den en Enhed eller Fierhed, et X eller Y,
eller er den maaske et X for et U?«

Han svarede mig med følgende Huskevers:

»Urviljen er uden Orden, Bestemmelse og Tal,
En lovløs Forvirring, et afsindigt Bakkanal,